

Geloof en moed

Een koorddanser liet een touw over een diep ravijn spannen. Voordat hij z'n voet op het touw zette om naar de overkant te lopen, riep hij naar het publiek: 'Geloof u dat ik over dit touw kan lopen, zonder naar beneden te storten?' – 'Ja!' werd er geroepen. Daarna liep de man over de duizelingwekkende diepte langzaam naar de overkant. Toen het was gelukt, kreeg hij natuurlijk een enorm applaus.

Even later pakte hij een kruitwagen en riep: 'Geloof u ook dat ik met deze kruitwagen over het touw kan lopen?' Het publiek werd nóg enthousiaster en allen waren het erover eens dat het hem zou lukken. Naast de koorddanser stond een dame die van geestdrift direct al in haar handen begon te klappen. De artiest keek haar aan en zei: 'Wilt u dan zo vriendelijk zijn om in te stappen?' – De dame schrok en peinsde er niet over haar leven op het spel te zetten!

Wel geloof, maar geen moed om in te stappen! Wat heb je nu aan geloof als je niet persoonlijk naar de Heere Jezus bent gegaan om je leven aan Hem toe te vertrouwen? Zij die deze stap wél hebben gedaan, kunnen zeggen: 'Hij schenkt een diepe vrede in je hart die je voorheen niet kende. Je weet niet wat je mist, als je zonder Hem door het leven gaat!'